

Αρχηγός ΓΕΕΘΑ: “Η επίκληση της Παναγίας συντρώφει τους μαχητές στις πιο δύσκολες ώρες”

/ [Επικαιρότητα](#)

“Ογδόντα έξι χρόνια μετά το έπος του 1940, η επέτειος αυτή διατηρεί ακέραιη την επικαιρότητά της. Δεν μας καλεί να αναπαυθούμε στη δόξα των προγόνων μας, ούτε να αντιμετωπίσουμε την ιστορία ως ένα κλειστό κεφάλαιο που αρκεί να μνημονεύουμε στις επετείους. Μας καλεί να αναμετρηθούμε με τη δική μας ευθύνη, να αξιολογήσουμε με νηφαλιότητα τις νοηματοδοτήσεις του παρόντος, ώστε να προετοιμαστούμε με σοβαρότητα για τις προκλήσεις του μέλλοντος”.

Αυτό τόνισε ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας (ΓΕΕΘΑ) **στρατηγός Δημήτριος Χούπης** στην **Ημερήσια Διαταγή** για την εθνική επέτειο της **28ης Οκτωβρίου 1940**.

Παράλληλα, ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ δεν παραλείπει να αναφερθεί στην καθοριστική συμβολή της **Ορθόδοξης πίστης** του στρατού μας. “Σε αυτήν την πορεία, η Ορθόδοξη Πίστη και η πνευματική παράδοση του λαού μας αποτέλεσαν διαχρονικές πηγές παρηγοριάς, αντοχής και ελπίδας. Η επίκληση της Παναγίας, της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους, συντρόφευσε τους μαχητές στις πιο δύσκολες ώρες και εξέφρασε την ανάγκη ενός λαού να αντλεί δύναμη από τις βαθύτερες πνευματικές του ρίζες. Η πίστη, η αγάπη για την Πατρίδα και η προσήλωση στο καθήκον ενίσχυσαν το ηθικό των αγωνιζομένων, χωρίς να μειώνουν στο ελάχιστο την αξία της ανθρώπινης προσπάθειας, της στρατιωτικής προετοιμασίας και της προσωπικής ευθύνης. Αποτελούν στοιχεία της ιστορικής μας ταυτότητας, τα οποία οφείλουμε να διατηρούμε με σεβασμό και να μεταφέρουμε στις επόμενες γενιές ως πηγή συνοχής και ηθικού προσανατολισμού”, τονίζει.

Αναλυτικά η Ημερήσια Διαταγή:

Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί, Μαθητές Παραγωγικών Σχολών, Στρατιώτες, Ναύτες, Σμηνίτες, Εθνοφύλακες, Έφεδροι και Πολιτικό Προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων,

Η 28η Οκτωβρίου αναδύεται από τα βάθη της ιστορικής μας μνήμης ως ημέρα εθνικής περισυλλογής και ενσυνειδήτου αναλήψεως ευθύνης. Ημέρα κατά την οποία η Ελλάς, εκφωνούσα το κατηγορηματικό της «ΟΧΙ» εις την υποταγή, εξεφώνησε ταυτοχρόνως ένα ακλόνητο «ΝΑΙ» εις την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και την αλήθεια, ούτως μετουσιώνοντας τη μνήμη σε χρέος και το χρέος σε εθνικό φρόνημα.

Το Έπος του 1940 υπήρξε, κατ’ εξοχήν, πράξη ελευθερίας· ουχί θεωρητική διακήρυξη αρχών, αλλ’ έμπρακτη κατάφαση της ελευθερίας, η οποία ού λόγους τεκμηριώνεται, αλλ’ έργους δοκιμάζεται και καταξιώνεται. Η ομοψυχία εκείνων των ημερών ουδόλως υπήρξε απόρροια στιγμιαίου ενθουσιασμού· ανεδείχθη ως καρπός βαθυτάτης ιστορικής συνειδήσεως και αδιαπραγματεύτου αισθήματος αξιοπρέπειας, τα οποία, υπό το κράτος της κρίσιμου στιγμής, συνενώθηκαν εις μίαν και μόνη βούληση: αγώνα μέχρις εσχάτων, υπέρ βωμών και εστιών.

Την ημέρα εκείνη συγκρούσθηκαν δύο κόσμοι: ο κόσμος της αλαζονείας και της βίας και ο κόσμος της ελευθερίας, του μέτρου και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Καθ’ ον χρόνον μεγάλο μέρος της Ευρώπης υπέκυπτε εις την ορμή των ολοκληρωτικών δυνάμεων, η Ελλάς, μικρά τω μεγέθει αλλά μεγίστη τω φρονήματι, επέλεξε την ανάντη οδό της τιμής. Ο ελληνικός λαός επωμίσθη όχι μόνον το βάρος της ιδίας του της ελευθερίας, αλλά και την υπόθεση της ελευθερίας των λαών που είχαν ήδη υποκύψει. Τοιουτοτρόπως, οι νίκες της Ελλάδος ανυψώθηκαν εις πανανθρώπινες νίκες, επιβεβαιώνουσες λαμπρώς το αξίωμα του Περικλέους,

ὅτι «τὸ εὐδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὖψυχον».

Στις κορυφογραμμές της Πίνδου, στα βουνά της Ηπείρου και στα χιονισμένα πεδία των επιχειρήσεων, οι Έλληνες μαχητές έγραψαν σελίδες απaráμιλλης ανδρείας και πολεμικής αρετής. Αντιμετώπισαν τις αντιξοότητες της φύσης, την αριθμητική υπεροχή του αντιπάλου και τις εξαντλητικές συνθήκες του πολέμου με ακατάβλητη ψυχή, επιμονή και βαθιά συναίσθηση της αποστολής τους. Κάθε ύψωμα που υπερασπίστηκαν, κάθε γραμμή που κράτησαν, κάθε βήμα που προχώρησαν μέσα στο χιόνι αποτέλεσε έμπρακτη απόδειξη ὅτι η στρατιωτική ισχύς δεν εκτιμάται μόνο με τα μέσα, αλλά και με την ποιότητα των ανθρώπων που τα υπηρετούν, με τη συνοχή των μονάδων, την πίστη στην ηγεσία και την ακλόνητη προσήλωση στο καθήκον.

Γυναίκες και Άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων,

Η ιστορική σημασία του Έπους του 1940 δεν εξαντλείται στις στρατιωτικές επιτυχίες του. Έγκειται και στο ηθικό παράδειγμα που κατέλειπε: ὅτι η εθνική ενότητα δεν αποτελεί αφηρημένη διακήρυξη, αλλά προϋπόθεση επιβίωσης σε στιγμές υπαρξιακής δοκιμασίας· ὅτι η ατομική ανδρεία αποκτά τη μέγιστη αξία της ὅταν υπηρετεί έναν κοινό σκοπό· και ὅτι η υπευθυνότητα απέναντι στην Πατρίδα απαιτεί να υπερβαίνουμε τις προσωπικές μας επιδιώξεις, τις διαφορές και τις αντιπαραθέσεις, ὅταν διακυβεύονται τα θεμελιώδη συμφέροντα του τόπου.

Σε αυτήν την πορεία, η Ορθόδοξη Πίστη και η πνευματική παράδοση του λαού μας αποτέλεσαν διαχρονικές πηγές παρηγοριάς, αντοχής και ελπίδας. Η επίκληση της Παναγίας, της Υπερμάχου Στρατηγού του Γένους, συντρόφευσε τους μαχητές στις πιο δύσκολες ώρες και εξέφρασε την ανάγκη ενός λαού να αντλεί δύναμη από τις βαθύτερες πνευματικές του ρίζες. Η πίστη, η αγάπη για την Πατρίδα και η προσήλωση στο καθήκον ενίσχυσαν το ηθικό των αγωνιζομένων, χωρίς να μειώνουν στο ελάχιστο την αξία της ανθρώπινης προσπάθειας, της στρατιωτικής προετοιμασίας και της προσωπικής ευθύνης. Αποτελούν στοιχεία της ιστορικής μας ταυτότητας, τα οποία οφείλουμε να διατηρούμε με σεβασμό και να μεταφέρουμε στις επόμενες γενιές ως πηγή συνοχής και ηθικού προσανατολισμού.

Ογδόντα έξι χρόνια μετά το Έπος του 1940, η επέτειος αυτή διατηρεί ακέραιη την επικαιρότητά της. Δεν μας καλεί να αναπαυθούμε στη δόξα των προγόνων μας, ούτε να αντιμετωπίσουμε την ιστορία ως ένα κλειστό κεφάλαιο που αρκεί να μνημονεύουμε στις επετείους. Μας καλεί να αναμετρηθούμε με τη δική μας ευθύνη, να αξιολογήσουμε με νηφαλιότητα τις νοηματοδοτήσεις του παρόντος, ὥστε να προετοιμαστούμε με σοβαρότητα για τις προκλήσεις του μέλλοντος. Η ιστορική συνέχεια δεν διασφαλίζεται με την στείρα απομνημόνευση των επετειακών λόγων, αλλά με την έμπρακτη απόδειξη ὅτι οι αρχές και αξίες τις οποίες επικαλούμαστε εξακολουθούν να καθορίζουν τις αποφάσεις και τις πράξεις

μας, καθότι οι προκλήσεις του καιρού μας μεταβάλλονται ως προς τη μορφή, αλλά όχι ως προς την ουσία. Η εθνική ασφάλεια δεν είναι αυτονόητη κατάκτηση• είναι αποτέλεσμα καθημερινής προσπάθειας, ορθού σχεδιασμού, συστηματικής εκπαίδευσης, διαρκούς αξιολόγησης και αταλάντευτης προσήλωσης στην αποστολή.

Στο ανωτέρω πλαίσιο, η προσπάθεια εκσυγχρονισμού και μετασχηματισμού των Ενόπλων Δυνάμεων διά της Ατζέντας 2030 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας επιβάλλεται να αντιμετωπίζεται ως διαρκής εθνική προτεραιότητα. Η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, η ενίσχυση της διακλαδικότητας, η αναβάθμιση της εκπαίδευσης, η βελτίωση της επιχειρησιακής διαθεσιμότητας και η ανάπτυξη σύγχρονων μεθόδων διοίκησης δεν αποτελούν αυτοσκοπό. Αποκτούν πραγματικό νόημα όταν μετουσιώνονται σε αυξημένη επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα, ταχύτερη και ασφαλέστερη λήψη αποφάσεων, πληρέστερη προστασία του προσωπικού και ισχυρότερη αποτρεπτική ικανότητα. Η πρόοδος, όμως, τούτη οφείλει να συμπορεύεται με τη διατήρηση των διαχρονικών στρατιωτικών αρετών: της ενσυνείδητης πειθαρχίας, της ανδρείας, της ακεραιότητας του χαρακτήρα, της αλληλεγγύης και της αφοσίωσης στο καθήκον, καθώς και της κορυφαίας όλων, της φιλοπατρίας, σύμφωνα με την οποία όλοι εμείς με σθένος καλούμεθα να καταθέσουμε την ανενδοίαστη ετοιμότητά μας προς την υπέρτατη των θυσιών, τη θυσία της ζωής μας.

Ωστόσο, καμία μεταρρύθμιση, κανένα σύγχρονο οπλικό σύστημα και καμία τεχνολογική καινοτομία δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον άνθρωπο που υπηρετεί με γνώση, συνείδηση και αυταπάρνηση. Το προσωπικό αποτελεί τον ουσιαστικότερο πολλαπλασιαστή ισχύος των Ενόπλων Δυνάμεων. Για αυτό η επένδυση στην εκπαίδευση, στην αξιοκρατία, στην επαγγελματική ανάπτυξη, στην ασφάλεια και στις συνθήκες υπηρεσίας του ανθρώπινου δυναμικού συνιστά στρατηγική επιλογή. Η μέριμνα για τις γυναίκες και τους άνδρες που υπηρετούν, καθώς και για τις οικογένειές τους, δε συνιστά απλώς υποχρέωση διοικητικής φύσης, αλλά αποτελεί εκ των ων ουκ άνευ στοιχείο για τη διατήρηση υψηλού ηθικού, συνοχής και μακροπρόθεσμης επιχειρησιακής ετοιμότητας. Σε καθέναν και καθεμία από εσάς, ανεξαρτήτως βαθμού, Όπλου, Κλάδου ή ειδικότητας, αναλογεί ουσιαστικό μερίδιο αυτής της ευθύνης. Η αποστολή μας εκπληρώνεται μέσα από την καθημερινή συνέπεια, την επαγγελματική επάρκεια, την υπευθυνότητα στη λήψη αποφάσεων και την αμοιβαία εμπιστοσύνη.

Σας καλώ να διατηρείτε υψηλό το φρόνημα, ακέραιο το ήθος και αδιαπραγμάτευτη την προσήλωσή σας στο καθήκον. Να επιδιώκετε διαρκώς τη βελτίωση των γνώσεων και των δεξιοτήτων σας. Να ενεργείτε με ενσυνείδητη πειθαρχία, με σθένος, ψυχραιμία και αποφασιστικότητα, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών κάθε ενέργειας, αναλαμβάνοντας την ευθύνη κάθε πράξης σας. Να καλλιεργείτε την

πρωτοβουλία, χωρίς να απομακρύνεστε από τις αρχές της στρατιωτικής δεοντολογίας και να αντιλαμβάνεστε την ιεραρχία ως πλαίσιο ευθύνης, καθοδήγησης και εμπιστοσύνης. Υπεράνω όλων, να θυμάστε ότι η ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων δεν απορρέει μόνο από την επιχειρησιακή τους ικανότητα, αλλά και από την ενότητα, τη συνοχή και την ηθική τους ακεραιότητα.

Η επέτειος του «ΟΧΙ» μάς υπενθυμίζει, ακόμη, ότι η αγάπη για την Πατρίδα εκφράζεται πρωτίστως με έργα και όχι με στερεότυπα μέσα από τα οποία καθρεφτίζονται οι ψευδαισθήσεις μας. Δεν είναι σύνθημα ούτε στιγμιαία έξαρση συναισθήματος. Είναι καθημερινή στάση ευθύνης, σεβασμού στους θεσμούς, προσήλωσης στην αποστολή και διάθεσης προσφοράς χωρίς ιδιοτέλεια, χωρίς «εγώ», αλλά με φάρο το «εμείς» και την Πατρίδα. Είναι η συνειδητή επιλογή να υπηρετούμε το κοινό καλό, να προστατεύουμε την κοινωνική συνοχή και να διαφυλάσσουμε τα αγαθά που παραλάβαμε από τις προηγούμενες γενιές, ώστε να τα παραδώσουμε ακέραια και ασφαλή στους επιγόνους μας.

Αυτό είναι το σύγχρονο νόημα του ιστορικού μηνύματος της 28ης Οκτωβρίου: να γνωρίζουμε το παρελθόν μας χωρίς να εγκλωβιζόμαστε σε αυτό, να αξιοποιούμε τα διδάγματά του χωρίς να αγνοούμε τις νέες πραγματικότητες και να προχωρούμε στο μέλλον με αυτοπεποίθηση, σύνεση και εθνική ενότητα, προσθέτοντας νοηματοδοσία στο παρόν. Η γενιά του 1940 μάς παρέδωσε ένα παράδειγμα αποφασιστικότητας. Η δική μας γενιά οφείλει να το μετατρέψει σε ετοιμότητα, γνώση, επιχειρησιακή υπεροχή και αποτελεσματική προστασία της Πατρίδας.

Με την ευκαιρία της εθνικής επετείου, εκφράζω την εθνική υπερηφάνεια, την απόλυτη εμπιστοσύνη μου στις γυναίκες και στους άνδρες των Ενόπλων Δυνάμεων, όντας πεπεισμένος ότι θα συνεχίσετε να ανταποκρίνεστε με υψηλό αίσθημα ευθύνης στις απαιτήσεις της αποστολής σας. Τιμούμε τους ήρωες του Έπους του 1940 όχι μόνο όταν στεκόμαστε με σεβασμό μπροστά στη θυσία τους, αλλά και όταν αποδεικνύουμε, με την καθημερινή μας στάση και αυτοπεποίθηση ότι είμαστε άξιοι συνεχιστές της παρακαταθήκης τους. Η μνήμη τους γίνεται ουσιαστική όταν μετατρέπεται το παράδειγμά τους σε παράδειγμα προόδου, όταν η ιστορία γίνεται ζωντανό παρόν δια μέσου του οποίου σχεδιάζεται το μέλλον. Η εθνική υπερηφάνεια αποκτά πραγματικό περιεχόμενο όταν συνοδεύεται από καθημερινό έργο, ανάληψη ευθύνης και καλλιέργεια εμπιστοσύνης.

Ας αντλήσουμε, λοιπόν, από τη σημερινή επέτειο δύναμη και αποφασιστικότητα. Ας κρατήσουμε άσβεστη τη μνήμη εκείνων που αγωνίστηκαν για την ελευθερία μας και ας αναλάβουμε όλοι μας με συνέπεια το δικό μας μερίδιο ευθύνης απέναντι στην ιστορία και στο μέλλον του τόπου. Με ενότητα, επαγγελματισμό, επιχειρησιακή ετοιμότητα και ακατάβλητο φρόνημα, ας διασφαλίσουμε ότι οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις θα εξακολουθήσουν να αποτελούν αξιόπιστη ασπίδα

της εθνικής ανεξαρτησίας, θεματοφύλακα της εδαφικής ακεραιότητας και εγγυητή της ελευθερίας της Πατρίδας.

Ως θεματοφύλακες της ελευθερίας και συνεχιστές μιας ένδοξης παραδόσεως αιώνων, είμαι βέβαιος ότι εν πάση περιστάσει θα αποδειχθείτε αντάξιοι της ιστορίας που κληρονομήσατε, όπως αρμόζει εις τους απογόνους της γενιάς του '40. Ας είναι, λοιπόν, η σημερινή ημέρα όρκος εσαεί ανανεούμενος και ιαχή αδούλωτη: ότι η Ελλάς, όπως τότε, έτσι και τώρα και εις τον αιώνα, δεν υποτάσσεται, δεν λησμονεί, δεν παραδίδεται!

Τιμή και Δόξα στους Αθανάτους Ήρωες του Έπους του 1940!

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940!

Ζήτω το Έθνος!

Ζήτωσαν οι Ένοπλες Δυνάμεις!

**Στρατηγός Δημήτριος Χούπης
Αρχηγός ΓΕΕΘΑ**